

[Rasmus Hansen.]

Medlem Mod paa — det er jo ellers siden Oktobervalget blevet en sjælden Foreteelse — at sætte sig op mod Ministeriet Knud Kristensen. Men det var altsaa — det har Tingenes Gang vist — den Art Mod, som maaske kan faa en Mand til at gaa mod en død Høne, naar han faar en Kæp i Haanden, men det er jo ikke ret meget værd, og det er det desværre heller ikke i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen udtalte, at der ikke fra nogen Side, heller ikke fra socialdemokratisk Side, under Udvalgsarbejdet var vist Interesse for fælles Grundbeløb for Rentemodtagerne for hele Landet. Jeg skal gerne erkende i Anledning af de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte, at det er rigtigt, at Spørgsmaalet ikke har været gjort til Genstand for indgaaende Drøftelse i Udvalget, men det ærede Medlem husker forkert, hvis hun mener, at Spørgsmaalet ikke har været drøftet. Nu er det ikke Skik her i Tinget at drøfte de Forhandlinger, der foregaar i Udvalg, men jeg har en meget tydelig Erindring om, at Spørgsmaalet en Aften blev debatteret mellem det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen og mig i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen foreholdt mig, at jeg i Februar paa Socialdemokratiets Vegne havde erklæret, at vi var villige til at overveje Spørgsmaalet om Indførelse af fælles Grundbeløb for Rentemodtagerne for hele Landet, forudsat at disse Grundbeløb saa blev suppleret med Stedstillæg. Imidlertid ligger det saaledes — og det vil alle Medlemmer af Udvalget utvivlsomt erkende —, at hele dets Arbejde har drejet sig om Forbedringer af Regeringsforslaget, og vi har ikke paa noget Tidspunkt lagt Skjul paa, at Forhandlingerne om Regeringsforslaget kun kunde blive Forhandlinger om en foreløbig Aldersrenteordning.

Jeg har tidligere givet Udtryk for, at vi er villige til at overveje Tanken om fælles Grundbeløb for Rentemodtagerne for hele Landet, suppleret med Stedstillæg. Det Standpunkt vedstaar vi fra socialdemokratisk Side fremdeles, men skal det Spørgsmaal tages op til Forhandling, maa der være Tid til mere omfattende Undersøgelser, end der har været under det nu afsluttede Udvalgsarbejde. Spørgsmaalet maa derfor ganske naturligt vente til den endelige Revision af Folkeforsikringsloven, og jeg gaar ud fra, at den Revision senest maa komme, naar den af den højtærede Arbejds- og Socialminister bebudede Kommission, eller maaske bliver det kun et Udvalg, om Aldersrenten har afgivet Betænkning. For at der

ikke skal være nogen Misforstaaelse, ønsker jeg imidlertid at gentage, at i vore Øjne kan den af Regeringen foreslaaede Lovtrods de Forbedringer, som Udvalgets Flertal nu foreslaar, i hvert Fald kun blive en foreløbig Ordning for Rentemodtagerne her i Landet. Det fremgaar klart af, hvad jeg har sagt i Dag, og det staar i den Betænkning, som de socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget har afgivet.

Maa jeg saa henvende endnu et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen. Det ærede Medlem talte om Invalididentemodtagerne. Jeg har om dem sagt i Dag og ogsaa ved en anden Lejlighed her i det høje Ting, at vi ønsker Invalididentelovgivningen forbedret paa en Række Punkter. Den har nu været gældende i en længere Aarrække, og der er gjort en Række Erfaringer, som naturligt vil komme til at præge Fremtidens Lovgivning vedrørende Invalididentemodtagerne. Jeg har i denne Forbindelse baade i Dag og ogsaa ved anden Lejlighed i dette høje Ting bl. a. peget paa Trediedelsgrænsen for Invalididentemodtagere. Jeg har ikke lagt Skjul paa, at vi for dette Forholds Vedkommende paa Grundlag af de Erfaringer, der er gjort, anser det for naturligt og for at være i Samfundets Interesse, at der sker Ændringer. Men hvad angaar dette Forhold som andre Forhold, som vi beskæftiger os med her paa Rigsdagen, ønsker vi et i saglig Henseende forsvareligt Arbejde, naar Revisionen gennemføres.

Derfor har vi erklæret os indforstaaet med, før vi giver vore Synspunkter Udtryk i et Forslag, at afvente den af den højtærede Arbejds- og Socialminister bebudede Kommissions forberedende Arbejde. Vi er af den Mening, at naar Lovgivningen vedrørende Invalididentemodtagerne tages op til Behandling og der eventuelt skal tages Stilling til, om der for dem skal gennemføres en særlig Lovgivning, om Lovgivningen vedrørende Invalididentemodtagerne af en lang Række Grunde, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa, bør skilles ud fra Aldersrentelovgivningen, bør der af al den Sagskundskab, vi har i Landet, være gjort et forberedende Arbejde, som Rigsdagen kan bygge paa. Vi har under det Udvalgsarbejde, der er udført, haft Deputationer fra Invalididentemodtagernes Organisationer, og jeg har det meget bestemte Indtryk, at de er indforstaaet med, at det er ganske naturligt, at dette Arbejde med Hensyn til Forberedelse af en ny Lovgivning for Invalididentemodtagerne skal have Lov til at tage den Tid, der er nødvendig, og at det ogsaa i deres